

Téma:

**A 2007-2013-AS ÉS A 2014-2020-
AS IDŐSZAKOT ÖSSZEKA PCSOLÓ
INNOVATÍV FORRÁSALLO KÁCIÓS
ESZKÖZÖK (KONSTRUKCIÓ-
BRIDGE, NORMATÍV ELJÁRÁS)
BEVEZETHETŐSÉGÉNEK ÉS
ALKALMAZHATÓSÁGÁNAK
LEHETŐSÉGELEMZÉSE**

Időszak:

Dátum:

2013. március 12 – 2013. április 30.

SZÁZADVÉG
ALAPÍTVÁNY

SZÁZADVÉG
Gazdaságkutató Kft.

STRATEGOPOLIS
KÖRNYEZETPOLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS STRATÉGIAI KUTATÓ KFT.

Az anyag az NFM_SZERZ/378/1 (2012) számú
szerződés teljesítésére készült

Tartalom

1. Vezetői összefoglaló	3
2. A „konstrukció bridge”, mint a 2013-2014-es időszak konstrukció szintű összekötését lehetővé tevő új eszköz.....	4
2.1. <i>A hazai forrásköltés helyzete – új problémák és kockázatok</i>	<i>4</i>
2.2. <i>Az Európai Bizottság elvárása: folyamatos átmenet a két időszak között.....</i>	<i>5</i>
2.3. <i>A konstrukció bridge koncepció</i>	<i>6</i>
3. A normatív eljárásrend bevezetése a 2014-es időszak aktív kereslet-kínálat illesztése támogatására	8
3.1. <i>A jelenlegi allokációs modell problémái – kockázatok a 2014-2020-as új időszak vonatkozásában</i>	<i>8</i>
3.2. <i>Az Európai Bizottság szabályozása és gyakorlata</i>	<i>11</i>
3.3. <i>A normatív eljárásrend bevezetése</i>	<i>12</i>

1. Vezetői összefoglaló

Jelen **tanulmány célja** a 2007-2013-as és a 2014-2020-as időszakot összekötő „**konstrukció bridge**” koncepció és az elsősorban közösségi (állami, önkormányzati és kvázi állami) kedvezményezettek számára alkalmazható ún. „**normatív allokációs mechanizmus (eljárásrend)**” bevezetésének lehetőség elemzése.

Mindkét eszköz alkalmazása azt szolgálja, hogy a 2007-2013-mas időszak tapasztalataira építve, 2014-től egy a jelenleginél lényegesen gyorsabb, hatékonyabb forráskihelyezés tudjon megvalósítani.

Ezen megoldások a 2007-2013-as rendszer és eljárásrend leginkább problémás, a 2005-2006-ban, még az előző tervezési időszakban elmaradt, és azóta is a rendszert lassító és gátló tényezőként megjelenő elemét, az elégtelen kereslet-kínálat illesztés fejlesztését támogatják.

Az elemzés legfontosabb megállapítása, hogy:

- a **2014-2020-as forrástömeg teljes körű lehívása a jelenlegi (2007-2013-as) allokációs modell folytatásával csak abban az esetben biztosítható, ha annak továbbfejlesztésekor megteremtjük az előzetes, pontos igény-felmérés lehetőségét, illetve szükség esetén automatikusan és központilag koordinált modellben elérhetővé tesszük a komplex előkészítés-támogatást, elősegítve ezzel a folyamatos éves kifizetést, és ezen keresztül az ütemezett célérték-élérés lehetőségét;**
- fentiek alapján hazánk tagállami céljainak eléréséhez **a 2013-2014-es időszak végrehajtás-folytonosságon alapuló, konstrukció szintű összekötése és 2014-től egy új, minden évre megfelelő célindikátor-tömeg elérését, ill. ütemezett költséget is biztosító, egységes elosztási modell bevezetése szükséges.**

2. A „konstrukció bridge”, mint a 2013-2014-es időszak konstrukció szintű összekötését lehetővé tevő új eszköz

2.1. A hazai forrásköltés helyzete – új problémák és kockázatok

Többek között a Századvég Csoport által még 2012. tavaszán feltárt rendszeranomáliák megszüntetésével (lásd NFK felállítása stb.), illetve hiányzó motorizáló faktorok bevezetésével (lásd tk. az új önerő alap bevezetése, stb.) **a 2007-2013-mas abszorpció az utóbbi 9 hónapban olyan dinamikával bővült, aminek eredményeképpen a 2007-2013-as teljes keret összegének már több mint 95%-a támogató döntéssel bír, s 90%-a le is lett szerződve.**

Az egyes OP, prioritás, ill. konstrukció keretek kimerülésével **a korábbi forrásvesztésnél „kellemesebb”, de szintén jelentős problémával néz szembe az intézményrendszer:** eszerint **egyre több konstrukció mögött nagyszámú, forráshiány miatt nem támogatott projekt áll tartaléklistán, és ezzel jelentős pályázói igény maradt kielégítetlen.**

A számos, forráshiány miatt nem támogatott projekt, melyek előkészítése országos összesítésben milliárdos tételt rótt a potenciális projektgazdákra, annak is köszönhetően, hogy a 2014-2020-as időszak pályázatairól még nincs érdemi információ a piacokon, újra növelte, ill. növelheti az elégedetlenséget a pályázók körében. A forráshiány okozta negatív hangulatot ugyan részben orvosolni lehet majd az elszámolás alapját képező árfolyam változása miatti többlet Forint-forrásból (az 1 EUR-ért elszámolt támogatás 280-ról 293-ra való átszámítása révén), de így is releváns igénytömeg sorsa kérdéses.

Ezzel a folyamattal párhuzamosan **csak kevésbé csökkenő kockázati indikációt mutat az allokációs olló továbbra is több mint 50%-os mértéke,** azaz az a tény, hogy bár a jelenlegi forráslekötési (kötelezettségvállalási) volumen jelentős, s közelíti a 100%-ot, az egyes kifizetési előrehaladások még elmaradnak az előre várttól. Így megnő annak az **esélye, hogy az utolsó pillanatban jelennek meg olyan nyertes, leszerződött pályázatok, amelyek megvalósítása nem kezdődik meg, vagy elakad még a jelenlegi időszak alatt (2015. december 31.).** Ezen projektek visszahulló forrásainak lekötésére azonban 2013. december 31. után már nem lesz lehetőség.

További problémát okozhat, hogy elsőként **éppen a legjelentősebb területi és foglalkoztatást növelő hatású pályázatok kerete merült ki** – csökkentve ezzel a válságból való kitörés lehetőségét, ill. rontva az ezzel kapcsolatos várakozásokat.

Közben a **2014-2020-as uniós költségvetési időszak tervezése** ugyan elkezdődött, de annak **gyengén koordinációja és a jelenlegi üteme arra enged következtetni, hogy az várhatóan csak nehezen tudja majd teljesíteni a Kormányzat azon elvárásait, hogy a források allokációja minél jobb kidolgozottság mentén kerüljön be az új stratégiai dokumentumokba.**

2.2. Az Európai Bizottság elvárása: folyamatos átmenet a két időszak között

Az **Európai Bizottság** egyértelmű **elvárása** a tagállamok felé, hogy azok teremtsék meg és előzetesen mutassák be annak lehetőségét, **hogy a 2007-2013 közötti időszak és a 2014-2020 közötti időszak kapcsán a fejlesztéspolitikai intézményrendszer általános működése és kifizetései között az átmenet hogyan lesz folyamatában biztosítható.**

Ennek **legfontosabb támogató eszköze a 2007-2013 közötti pénzkeret technikai segítségnyújtási (TA) része, illetve az abból a következő időszak előkészítésére fordítható forrástömeg.**

A Bizottság a 2013. május 22-én az Európai Parlament részére előterjesztett javaslatában (COM(2013) 246 final) a technikai segítségnyújtásról a következőképpen rendelkezik: „A tagállam kezdeményezésére **a KSK-alapok előkészítési, irányítási, figyelemmel kíséresi, értékelési, tájékoztatási és kommunikációs, hálózatépítési, panaszkezelési és ellenőrzési intézkedéseket támogathatnak.** A tagállam a KSK-alapokat a kedvezményezettek igazgatási terheinek csökkentését szolgáló intézkedésekre használhatja, beleértve az elektronikus adatcsere-rendszereket, valamint a tagállam hatóságainak és a kedvezményezetteknek a KSK-alapok igazgatásával és igénybevételével kapcsolatos kapacitásai megerősítését szolgáló intézkedéseket. **Ezek az intézkedések az előző és a következő programozási időszakra vonatkozhatnak**” (52. cikk 1. bekezdés).

A tagállamok tehát az időszakon átívelve is finanszírozhatják egyes pályázatok értékelését.

Fontos hangsúlyozni, hogy **a 1083/2006 EU általános rendelet a 2007-2013-as időszakra vonatkozóan a technikai segítségnyújtást csak az EU által elfogadott operatív programokon belül (vagy külön végrehajtási operatív program keretében) ismeri el, nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egyes, a jelenlegi időszakban leértékelt pályázatok megvalósítása és koordinációja a következő időszak technikai segítségnyújtási alapjából kerüljön kifizetésre.**

2.3. A konstrukció bridge koncepció

Mind a hazai problémákra, mind az uniós elvárásoknak való megfelelésre megoldást jelenthet a Századvég Csoport „konstrukció bridge” nevű eszköz-javaslatának az Európai Unió fejlesztési források elosztásának magyarországi rendszerében való bevezetése.

A „konstrukció bridge” nem más, mint **egy-egy** – általában népszerű, vagy túligényelt – **konstrukció két időszak közötti, folyamatba épített továbbvitele**, amivel az előző időszaki „túligények” a következő időszaki források „kvázi előre-hozásával” válnak kezelhetővé.

A „konstrukció bridge”-elés előfeltételei, hogy:

- az eszköz bevezetéséhez feltétlenül szükséges azon konstrukciók 2014-2020-as uniós szabályozási dokumentumokkal való koherencia-vizsgálata, ahol azt alkalmazni szeretnénk, hiszen az alkalmazása esetén a jelenlegi időszak kiírásait meg kell feleltetni mind a jelenlegi, mind a következő időszak elvárásainak, melyhez az előírások pontos ismerete (determinációk) is szükséges a 2014-2020-as időszak forrásfelhasználásának tekintetében;
- a potenciális kedvezményezettnek a 2014-2020-as érintett OP-k benyújtásáig le kell mondaniuk a saját felelősségre való megkezdésről, hiszen az addig felmerült beavatkozásokra a következő időszak forrásai nem elkölthetők (a következő időszak kiadásai akkor jogosultak KSK-alapból származó hozzájárulásra a Bizottsági javaslat szerint, ha az a kedvezményezettnél a programnak a Bizottságnak történő benyújtásának időpontja, vagy 2014. január 1. közül a korábbi időpont és 2022. december 31. között merült fel és került kifizetésre).

Ha és amennyiben a fenti előfeltételek teljesülnek és biztosítható, hogy az új kiírás közvetlenül meg legyen feleltetve az előző kiírásának (közben EU szabályozási szempontból is konform mindkét időszak vonatkozó rendelkezéseivel) a jelenleg forráshiány okán tartaléklistás projekteket az új OP-k benyújtását követően, de legkésőbb 2014 januárjától automatikusan hozzá lehet juttatni az új időszak forrásaihoz. Csupán a projektgazda nyilatkozata szükséges az előkészítési költségekről való lemondásról.

Célszerű lehet a pontosan előre tervezhető (érték, kedvezményezett darabszám, stb.) bridge konstrukciók, vagy komponensek mellett lehetőséget teremteni **új tükörpályázatok** érkeztetésére is, ami a Bizottság felé is jelezheti az egyenlő esélyek időbeli biztosítását is.

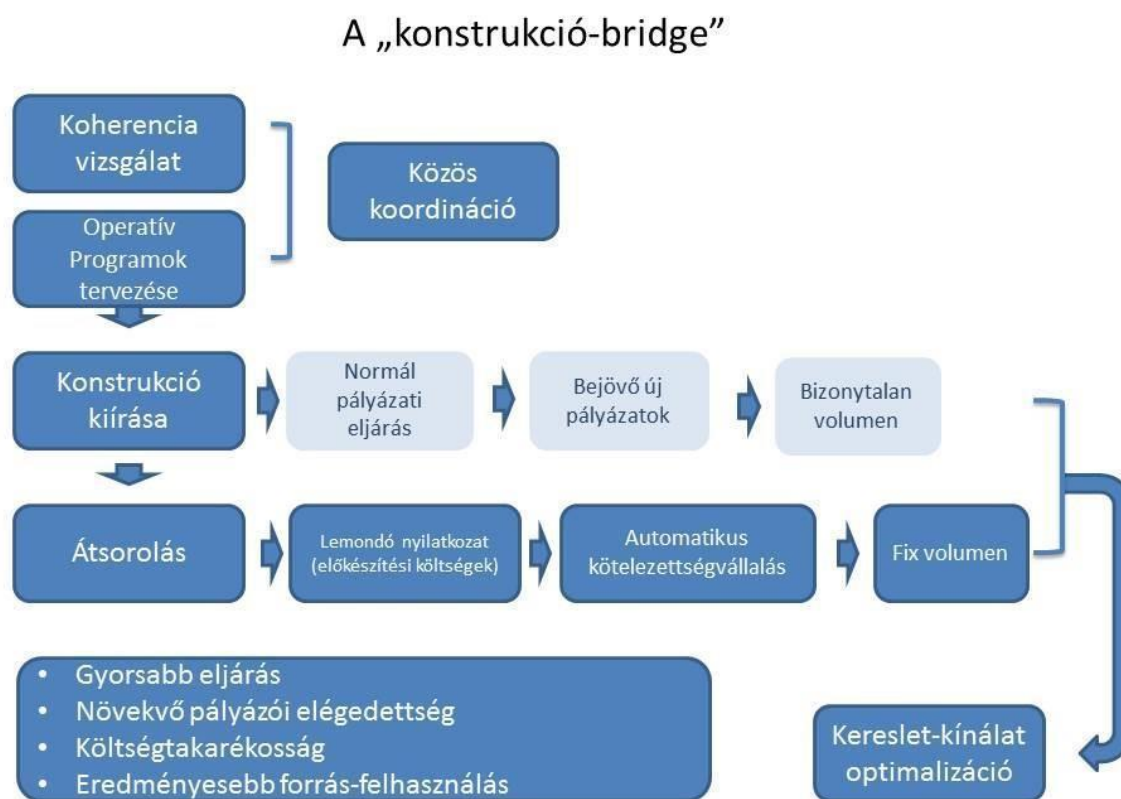
A **bridge folyamat** (lásd az alábbi ábra is) **eredményeképpen** a jelenleg esélytelen tartaléklistás vagy még idén elbíralt új projektekre (együttesen bridge-listás projektekre) **automatikusan fel tudnánk használni: mind az időközben „bebukó” projektek forrásait, mind a 2014-2020-as időszak forrásait.** Így már 2014 januárjában – az EU-nak az új operatív

programokra való jóváhagyását sem megvárva – **kötelezettséget tudnánk vállalni akár a teljes bridge-listás projekt csomagra, elindítva azokra az előlegek kifizetését is.**

Mivel költségvetési éven belül (2014-ben) a Bizottság – várhatóan – elfogadja majd az új OP-kat, **az egyes kifizetések cash igénye a költségvetési cash számláról is biztosítható lenne** (éven belül uniós kiegyenlítéssel); így **az államadósságot sem növelné.**

Az új eszközzel elérhető eredmények:

- a bridge-listás nyertesek esetében a szerződések már 2014 tavaszán megköthetők, az előlegek kifizethetők;
- az érintett ablakokban garantáltan elérhető a 2007-2013-as források 100%-os elköltése és a 2014-2020-as források mielőbbi elindítása;
- a széles körű (akár teljes) igény-kielégítés mellett jelentősen csökkennek, vagy megszűnhetnek a belső és a külső szakmai támadások a fejlesztéspolitikai intézményrendszerrel szemben – erősödik a területi kiegyenlítődés;
- az eszköznek államadósság növelő hatása nincs, mert az EU a forrást a tagállami szerződések aláírásakor még 2014-ben – azaz éven belül – rendelkezésre bocsátja (csak költségvetési cash flow hatása van).

Forrás: Századvég – saját szerkesztés

A **megoldás** magyar kezdeményezés, s bár az EU szabályrendszerével kompatibilis az unióban teljesen újszerű; így akár **jelentős nemzetközi sikerre, tudásexportra is számíthat**.

3. A normatív eljárásrend bevezetése a 2014-es időszak aktív kereslet-kínálat illesztése támogatására

3.1. A jelenlegi allokációs modell problémái – kockázatok a 2014-2020-as új időszak vonatkozásában

Ahogy azt a Századvég Csoport korábbi elemzésében is bemutattuk: a **2007-2013-as uniós fejlesztési források hazai allokációját meghatározó folyamat** mindhárom fő végrehajtási szakaszára vonatkozóan - az előkészítési, a döntési/forrás-lekötési és a megvalósítási

szakaszban (azaz a 4. szakasznak is tekinthető fenntartási időszakot megelőzően) **a jelenlegi allokációs modellek számos problémával terheltek**. Ezek közül a legfontosabbak a következők:

1. **a pályázati kiírások specifikációja** (valós piac- illetve igény-kutatás hiányában) **egy becsült igényre és elvárásra orientál**, ami a kiíró (támogató) szempontjából folyamatos bizonytalanságot hordoz. Ez **jelentős felesleges költség- és időigényt támaszt az intézményrendszerrel és a piaccal szemben is** (megj.: a pályázati kiírások kerete, tartalma, célcsoportja, stb. a gyakorlatban csak kevés esetben vannak összhangban a piaci igényekkel; számos esetben kell a pályázati felhívásokat utólag módosítani, vagy újra meghirdetni, ill. az érékelés során olyan projekt-interpretációkat kezelni, amiket csupán kényszerből illeszt be a piac az egyes pályázati konstrukciókba);
2. **a jelenlegi előkészítés a normál piaci projekt-előkészítési folyamatokhoz képest fajlagosan drága** (a projektgazdák az előkészítési költségek tekintetében általában a teljes 6 százalékpontos keretet igénybe veszik, sőt gyakran azt is túlhasználják, aminek az oka az, hogy a tanulási görbe hozama nem náluk jelentkezik, hanem a pályázatíróknál, akik a korábbi tudásokat és tapasztalatokat nem osztják meg az érintettekkel, s így az nem okoz a piacon költség-csökkentést); a pályázatíróknál meglévő tudások újrahasznosítása **csak a pályázatírói piac bevételeit, ill. marge-át növeli**;
3. **a pályázati rendszer erősen kontraszelektív** (éppen a kevés erőforrással rendelkezőket diszpreferálja és a jelentős saját erővel rendelkezőket juttatja előnyhöz, hiszen a gazdaságilag erősebb szereplők számára biztosít jobb minőségű és gyorsabb előkészítést, illetve – informálisan – jelentősebb szakmai lobbierőt) azaz **az esélyegyenlőség és a kohézió ellen hat**;
4. **a jelenlegi allokáció a programok** (adott témájú projektpool-ok) **szintjén központilag hatékonyan nem koordinálható, kontrollálható és ütemezhető** (nem lehet folyamatában tudni, hogy egy-egy projekt hol áll az előkészítettségi görbén, és mikorra éri el – , ha eléri egyáltalán – a kidolgozott projekt a döntési, ill. megvalósítási állapotot);
5. mivel az előkészítésben szinte minden pályázó egyedi megközelítést alkalmaz, s sokszor kényszerül a projektkoncepció a kiírással való konstruktív összhangba hozására – **a sorba rendezés** (szelekció), azon belül a szakmai **értékelés lassú, nehézkes, költséges és problematikus** (megj.: nem támogatott projektek tekintetében számos esetben a jobb ötletet képviselő projektek csupán a kiírás nem koherens kerete, vagy az előzetes forráshiány miatti rosszabb interpretáció miatt nem jutnak forráshoz, és folyamatosan megfellebbezik az elutasító döntést, ellehetetlenítve ezzel az egyes konstrukciók gyors és hatékony lezárását);
6. **a jelenlegi allokáció sokszor nem támogatja hatékonyan a felsőbb stratégiai célok elérést** (előfordulhat, hogy a stratégiai keretdokumentumokban megfogalmazott célok

elérése tekintetében kevésbé preferált tartalmú projektekkel a pályázni jogosult aktorok gyorsabban és könnyebben tudják előkészíteni és benyújtani a projektjeiket);

7. a forráskihelyezés nem **támogatja a folyamatos és ütemezett forrás-lekötési célérték elérést** (jelentős ciklikussággal ér el abszorpciós célértéket; gyakran egy hosszabb időintervallumig nem, vagy alig jut el az értékelésekig, máskor egyszerre jelentős ilyen kapacitást igényel, ami miatt a rendszer továbblassul és növeli a hibák kockázatát);
8. a jelenlegi allokációs modell **általában nem teljes körű, projektfinanszírozó komplex pénzügyi megoldásokat** (visszatérítendő, vissza nem térítendő támogatások kombinációját, vagy egyéb innovatív pénzügyi termékeket (garancia, stb.) a teljes szükséges fejlesztési forrásra vonatkozóan) **kínál az egyes projektötletek megvalósításához**, így a szüksége önerő és cash flow hiányában nem, vagy csak nehezen tudnak elindulni, illetve megvalósulni az egyes – gyakran a pályázati többletpontvadászat miatt gazdasági szempontból még irreálisan túl is tervezett, vagy vállalt – fejlesztések.

Az állami allokációt elemző tanulmányunk azt is bemutatta, hogy a fenti, a **teljes jelenlegi allokációs modellt jellemző problémák kiemelten is sújtják a közösségi kedvezményezett kört**, ami azért is kiemelten fontos, mert a teljes uniós forrásköltési volumen több mint 80%-a (projekt-értéket tekintve (megj.: projekt darabszám alapján is több mint fele)) közösségi kedvezményezettekhez kötődik.

Ahogy 2012. első féléves helyzetfeltárásunk megalapozta a **közösségi kedvezményezett célcsoport** ráadásul olyan **további, egyedi problémákkal is szembenéz, mint**

- a közbeszerzésekhez kapcsolódó problémák;
- a speciális önerő- és cash flow finanszírozás;
- továbbá a speciális témák, tulajdonlások és projektméretek kezelhetősége.

Fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a - a 2014-2020-as forrástömeg teljes körű lehívása a jelenlegi (2007-2013-as) allokációs modell folytatásával csak abban az esetben biztosítható, ha annak továbbfejlesztésekor megteremtjük az előzetes, pontos igény-felmérés lehetőségét, illetve szükség esetén automatikusan és központilag koordinált modellben elérhetővé tesszük a komplex előkészítés-támogatást, elősegítve ezzel a folyamatos éves kifizetést, és ezen keresztül az ütemezett célérték-élérés lehetőségét.

3.2. Az Európai Bizottság szabályozása és gyakorlata

A jelenlegi intézményrendszer főbb szereplőivel folytatott mélyinterjúk rámutattak, hogy **egy közösségi projektgazdákra érvényes, nem pályázati típusú (normatív) eljárásrend bevezetése a Bizottság szempontjából jogi akadályba nem ütközik akkor, ha a projektek szelekciós rendje előzetesen meghatározott és az adott OP-ra vonatkozó Monitoring Bizottság előzetes jóváhagyásával bír.**

A Századvég Csoport szakértőinek nemzetközi példákat áttekintő összehasonlító elemzése rámutatott, hogy:

1. mind az uniós pénzek tervezése és programozása, mind a források elköltése tekintetében a **mintaországnak tekinthető tagállamok** (lásd.: az Egyesült Királyság, Lengyelország és Franciaország) esetében **olyan allokációs modellek működnek**, amelyek:
 - erős és alapos kereslet-felmérésen és aktív partnerségen (kereslet-kínálat illesztésen) alapulnak;
 - az országra egyébként is jellemző allokációs folyamatokkal (az angolszász területen a pályázati versenyeztetésre épülve, a kontinentális területeken a tervezett és programozott forrásköltségre alapozottan működve) összhangban állnak.
2. A nemzetközi elemzésből szintén jól látható, hogy **a nem ilyen módon kialakított modellek jelentős problémákat okoznak az allokációban** (lásd pl.: Portugália példáját, ahol a történelmi hagyományokat leképező, korábban jól működő, centralizáltan irányított, programozott modellt továbbfejlesztési céllal, angol mintára felváltó pályázati alapú allokációs modell jelentős allokációs eredmény-romlást, ill. abszorpciós problémákat okozott, ami a korábbi allokációhoz való visszatérés igénye megfogalmazódásához vezetett).

Ahogy azt korábban is bemutattuk: az európai uniós források felhasználását 2014-től meghatározó brüsszeli rendelet-tervezetek alapján egyértelműen megállapítható, hogy **a jelentősebb forrásvesztést csak és kizárólag egy folyamatos éves kifizetést biztosító allokációs modellben lehet megelőzni.**

Az allokációt befolyásoló, előzetesen megismert Európai Bizottsági elvárások közül ugyanis a legfontosabb az, hogy a **következő időszakban az abszorpciós cél helyett inkább az eredményességi cél fog előtérbe** kerülni, vagyis a tagállamok által **vállalt indikátorok nem teljesülése esetén forrásmegvonási szankciókat** helyezhet kilátásba az Európai Bizottság.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a **2014-2020-as forrástömeg teljes körű lehívása a jelenlegi (2007-2013-as) allokációs modell folytatásával csak abban az esetben biztosítható, ha annak továbbfejlesztésekor megteremtjük az előzetes, pontos igényfelmérés**

lehetőségét, illetve szükség esetén automatikusan és központilag koordinált modellben elérhetővé tesszük a komplex előkészítés-támogatást, elősegítve ezzel a folyamatos éves kifizetést, és ezen keresztül az ütemezett célérték-élérés lehetőségét.

Ezen igényeknek megfelelően egy új **normatív allokációs mechanizmus bevezetése**.

3.3. A normatív eljárásrend bevezetése

A hazai allokációs modell hiányosságainak kiküszöbölésére, az EU Bizottsági elvárásokkal összhangban – elsősorban észak-európai, német és osztrák tartományi példákra építve, de francia és lengyel mintákat is követő módon – a **javaslatunk**, a hogy a közösségi kedvezményezettnek esetében 2014-re szükséges bevezetnünk egy olyan, új „**normatív**” eljárást, amely:

- **programozott** módon kapcsolódik a felsőbb szintű stratégiai dokumentumokhoz;
- mind az előkészítés, mind a megvalósítás szintjén **központosítottan mentorált**;
- az egyes potenciális projekt-kezdemény állományokhoz **egységes módszertan alapján, központilag koordinált és ütemezett** (célérték elérés és költség tekintetében is) **módon rendel hozzá komplex és teljes körű finanszírozást** biztosító pénzügyi csomagokat;
- központilag koordináltan irányított, minden uniós és hazai alap tekintetében integrált, folyamatos **nyomon-követést és menedzsmentet támogató informatikával rendelkezik**.

Az új, normatív eljárás lényege – ahogy azt korábban az állami allokációs elemzésünkben is bemutattuk – egy előzetes, a Bizottsági determinációkat is figyelembe vevő kínálati görbe és egy egységes projektcsatorna szempontrendszer vagy módszertan alapján meghatározott, ill. **összegyűjtött, projektkezdemény-állomány központilag koordinált illesztése** (az előzetes kínálati görbére alapozott keresleti oldal feltérképezése).

Ehhez szükséges;

- a létrehozott projektkezdemény-állomány aktív **előszelektálása** (a bizottsági szerződések véglegesítésével párhuzamosan zajló, az NFK által koordinált program-megfelelőségi, illetve támogatás- jogosultsági szelekció;
- a minimum szempontot teljesítő projekt-kezdemények tekintetében **egy egységes programozott szemléletű projektfejlesztési** (mentorálási) **forrás- és kapacitáshozzárendelés központilag koordinált módon** – 100%-ban uniós forrásból;

- a mentorálási folyamatban végighaladt, ezzel **elkészült projektek összvolumene alapján gördülő önerő alap felállítása és a projektek tekintetében** (előzetes és esetlegesen központosított) **(köz)beszerzési eljárás lefolytatása**, amelynek feltétele, hogy az ajánlatok csak és kizárólag elszámolható költség-elemekre épülhetnek (megj.: a később nem ilyenek minősülő emel tekintetében az ajánlattevő áll helyt), majd az eredményhirdetéssel párhuzamosan, az abban megjelenő vállalási ár tekintetében egy **kvázi automatikus** (szakmai értékelést már értékelést nem igénylő) **kötelezettség-vállalás** 100%-os induló finanszírozás biztosításával (megj.: ha a kínálat meghaladja a keresletet, azaz az időszaki keret nem elegendő a piaci igények kielégítésére szakmapolitikai szelekció és sorba rendezés lehetséges) ;
- a megvalósítás **során teljes körű és integrált menedzsment-támogató kapacitás** és erre épülő eljárási modell (szükség esetén központi irányítási támogatás) alkalmazása.

Az új mechanizmus bevezetésével:

- jelentős **költség-csökkentés és gyorsítás** valósítható meg;
- a projektfejlesztéshez kapcsolódó **tanulási görbe** hatás internalizálható;
- a **szakmai és jogi-formai elvárásoknak garantáltan megfelelő** projekt tartalmak generálhatók;
- **megszüntethető a többszörös és többszereplős értékelés; folyamatos és teljes körű cash flow-t** is biztosító komplex pénzügyi termék-csomag menedzsment valósítható meg;
- hatékonyan **támogatható a felsőbb stratégiai célok elérése;**
- **fókuszált** (programozott) és **folyamatos költség és célérték elérés válik** lehetővé; - támogatható lesz az erősebb **esélyegyenlőség és a kohézió**.